

സാമ്പത്തിക-സാമൂഹ്യവികസനവുമാണ്. ഒളിമ്പിക്സ് ഇന്നത്തെ മാതിരി നടത്തിക്കൊണ്ടുപോയാൽ എത്തിയോപ്പിയ, മൊസാംബിക്, അംഗോള, കോംഗോ, ഗിനീ, താൻസാനിയ, സാംബിയ, സിംബാബ്വെ തുടങ്ങിയ ആഫ്രിക്കൻ രാഷ്ട്രങ്ങളിലെയോ ഇക്വഡോർ, പെറു, ഗയാന, പനാമ, നിക്കരാഗ്വ തുടങ്ങിയ ലാറ്റിൻ അമേരിക്കൻ രാഷ്ട്രങ്ങളിലെയോ കായികതാരങ്ങൾക്ക് സ്വന്തം സാമർത്ഥ്യം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ അവസരം എന്നെങ്കിലും കൈവരുമോ? ലോകത്തിലെ നൂറിലേറെ ദേശീയ രാജ്യങ്ങൾക്ക് എന്നാണു് ഒളിമ്പിക് ഗെയിംസ് തങ്ങളുടെ അതിർത്തികളിൽവെച്ചു നടത്താൻ കഴിയുക? ഒളിമ്പിക് ഗെയിംസ് നടത്തുന്നതിന്റെ ചുമതല ഐക്യരാഷ്ട്രസമിതി ഏറ്റെടുക്കുന്നപക്ഷം, മൂന്നാംപേരി രാജ്യങ്ങളിലും സ്റ്റേർട്സ് സൗകര്യങ്ങൾ വികസിക്കും; ഈ രാജ്യങ്ങളിൽവെച്ചു് ഒളിമ്പിക് ഗെയിംസ് നടത്താനും സാധ്യമാവും. സ്വന്തം പ്രദേശത്തുവെച്ചു് ഒളിമ്പിക് ഗെയിംസ് നടത്തുന്നതിന്റെ ഫലമായി ഒരു ദേശീയരാഷ്ട്രത്തിൽ സ്പോർട്സിനു കൈവരാനിടയുള്ള ത്വരിതവും ബൃഹത്തുമായ വികസനത്തെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചുനോക്കുക!

ഒളിമ്പിക് പ്രസ്ഥാനത്തെ ബാധിച്ചിട്ടുള്ള പ്രതിസന്ധി താല്പാലികമല്ല; അതിന്റെ സംഘടനയിൽനിന്നുതന്നെ പൊട്ടിമുളച്ചതാണു്. ലോകമാനവസമൂഹത്തെ പ്രതിനിധാനംചെയ്യുന്ന ഐക്യരാഷ്ട്രസമിതി നേരിട്ടു് ഒളിമ്പിക് ഗെയിംസ് നടത്തുന്നതിന്റെ ചുമതല ഏറ്റെടുക്കുകയും, സ്ഥിരമായും മുടക്കംകൂടാതെയും അതു നടത്തുന്നതിനു് സ്ഥിരവും ജനാധിപത്യാധിഷ്ഠിതവുമായ ഒരു വ്യവസ്ഥിതി ഉണ്ടാക്കുകയും വേണം എന്ന കാസ്റ്റോവിന്റെ നിർദ്ദേശം കാലോചിതവും ധീരവും യുക്തിസംഗതവും അന്നുമോടെനാർഹവുമാണു്.

മൂന്നാംപേരിരാഷ്ട്രങ്ങൾ ഏകകണ്ഠമായി ഈ ആവശ്യം ഉന്നയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സ്പോർട്സിൽ താൽപര്യമുള്ള കേരളീയർ ഈ പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി കൂലക്ഷമായി ചിന്തിക്കുന്നതു് പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. ചിന്ത പ്രവൃത്തിയുടെ മാതാവാണ്ല്ലോ.

2-ആഗസ്റ്റ് 1985.

14. ഇന്ത്യ: ഒരു മതരാഷ്ട്രം

ഇന്ത്യ ഒരു മതനിരപേക്ഷരാഷ്ട്രമാണു്. ഇന്ത്യയിലെ പൗരന്മാർക്ക് ഏതു മതത്തിലും വിശ്വസിക്കാനും, ചില പരിമിതികൾക്കു കീഴിൽ ഏതു് ആചാരവും അനുഷ്ഠിക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവുമുണ്ടു്. മതനിരപേക്ഷരാഷ്ട്രത്തിൽ സർക്കാരിനു് ഒരു മതവുമില്ല. സർക്കാർ ഒരു മതത്തെയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയോ നിരസാഹ്വേദത്തുകയോ ഇല്ല. മതനിരപേക്ഷരാഷ്ട്രത്തിലെ രാഷ്ട്രതലവനും (ഇന്ത്യയിൽ ഇതു് രാഷ്ട്രപതിയാണു്) മന്ത്രിമാർക്കും മറ്റും സ്വന്തം നിലയിൽ ദേവാലയങ്ങളിലെന്ന് ആരാധന നടത്താം. പക്ഷേ, ഈ ആരാധന സ്റ്റേറ്റിന്റെ പൊതുപടങ്ങായിരിക്കുകയില്ല. ഒരു വ്യക്തിയുടെ സ്വകാര്യച്ചടങ്ങുമാത്രമായിരിക്കും. സ്റ്റേറ്റ് വക പണം ഇതിനായി ചെലവഴിച്ചുകൂടാ.

ഇന്ത്യയിൽനിന്നു് വ്യത്യസ്തമായി, ഒരു 'മതരാഷ്ട്ര'മാണു് പാകിസ്ഥാൻ. പാകിസ്ഥാൻ ഒരു ഇസ്ലാമിക് സ്റ്റേറ്റാണെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ, പാകിസ്ഥാന്റെ 'ഇസ്ലാമീകരണം' ആരംഭിച്ചിട്ടേയുള്ളൂ. സിവിലും ക്രിമിനലുമായ സാധാരണനിയമങ്ങൾ പാശ്ചാ

ത്യാപാരമ്പര്യത്തിൽനിന്നു വിടർത്തി ശരീരത്ത് നിയമങ്ങൾക്ക് അനുസരിച്ചാക്കുകയാണ് 'ഇസ്ലാമീകരണ'ത്തിനുള്ള ഒരു നടപടി. ഒരു സ്ത്രീക്ക് പകുതി പുരുഷന്റെ സ്ഥാനമേ ഉള്ളവെന്ന് പാകിസ്ഥാൻ തീരുമാനിച്ചത് ഇത്തരമൊരു നടപടിയാണ്. ഇതനുസരിച്ച്, ഒരു പുരുഷനും ഒരു സ്ത്രീക്കും ഒരേ മാതിരി അംഗവൈകല്യമോ മരണമോ സംഭവിച്ചാൽ, പുരുഷന് കിട്ടുന്ന നഷ്ടപരിഹാരത്തുകയുടെ പകുതിയേ സ്ത്രീക്കു കിട്ടൂ. കോടതികളിൽ രണ്ടു സ്ത്രീകളുടെ സാക്ഷ്യമേ ഒരു പുരുഷന്റെ സാക്ഷ്യത്തിന് തുല്യമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഇതുപോലെതന്നെ, ഇസ്ലാം പ്രകാരം നിഷിദ്ധമായ പലിശ ബാങ്കുകളിൽ നൽകുന്ന ഏർപ്പാട് ഇല്ലാതാക്കുകയും, നിക്ഷേപകരെ നിക്ഷേപമുപയോഗിച്ച് നടത്തപ്പെടുന്ന വ്യവസായങ്ങളുടെ ലാഭനഷ്ടങ്ങളിൽ പങ്കാളികളാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള പ്രാരംഭനടപടികളും പാകിസ്ഥാനിൽ ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും പൂർണ്ണരൂപത്തിലുള്ള ഇസ്ലാമീകരണം ഇനിയും പാകിസ്ഥാനിൽ വന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നേക്ക് അവിടെ ഇസ്ലാമീകരണം പൂർത്തിയാകുമെന്നു പറയാൻ വയ്യ.

ഇസ്ലാമീകരണം ഏറ്റെടുക്കുന്ന പൂർണ്ണമായും നടന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു രാജ്യമാണ് ഇറാൻ. ഇറാനിലെ മുൻ അധിപതിയായിരുന്ന ഷാ ആ രാജ്യത്തെ പാശ്ചാത്യവത്കരിക്കാനാണ് ശ്രമിച്ചത്. അതിന്റെ നേരെ എതിർവശത്തേക്കുള്ള ഒരു പ്രക്രിയയാണ്, ഷായെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി അധികാരത്തിൽവന്ന ഇമാം ഖൊമൈനിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇറാനിൽ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇസ്ലാമിലെ ഷിയായ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു പുരോഹിതനാണ് ഇമാം ഖൊമൈനി. ഇസ്ലാമികമെന്നു് താൻ കരുതുന്ന ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ഇറാനിലെ പൗരർക്ക് ഖൊമൈനി നിർബന്ധിതമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

രാഷ്ട്രത്തിൽ പരമാധികാരം ദൈവത്തിനാണെന്നതത്രേ ഇസ്ലാമിന്റെ ഒരു അടിസ്ഥാനതത്വം. ദൈവത്തിൽനിന്നു് ഈ പരമാധികാരം നേടിയ ആളായിരിക്കണം രാഷ്ട്രത്തലവൻ. ഈ അധികാരത്തിനു് നിയതമായ കാലാവധിയൊന്നുമില്ല. രാഷ്ട്രത്തലവൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനു് നീക്കേണ്ടതില്ല.

ഷായെ അധികാരത്തിൽനിന്നു പുറംതള്ളിയ വിപ്ലവത്തിനുശേഷം ഇറാന്റെ തലസ്ഥാനമായ ടെഹ്റാനിലെയും മറ്റു നഗരങ്ങളിലെയും മുഖ്യസംഭവങ്ങൾ വെള്ളിയാഴ്ചത്തോടുമുള്ള പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങൾ ആണ്. ടെഹ്റാനിൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലുള്ള മൈതാനത്തിൽ മുന്നോ നാലോ ലക്ഷം സ്ത്രീ-പുരുഷന്മാർ എല്ലാ വെള്ളിയാഴ്ചയും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു് ഒന്നിച്ചുചേരുന്നു. ഇറാന്റെ പ്രസിഡണ്ട് (രാഷ്ട്രപതി) സൈയദ് അലി ഖൊമൈനിയോ പാർലമെന്റിലെ സ്പീക്കർ അക്ബർ ഹാഷിമി റഫ്സജാനിയോ ആണ് സാധാരണയായി ടെഹ്റാനിലെ വെള്ളിയാഴ്ചപ്രാർത്ഥനയ്ക്കു് നേതൃത്വം നൽകുന്നത്. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുമുമ്പ് ഒരു മത പ്രസംഗമോ രാഷ്ട്രീയപ്രസംഗമോ ഉണ്ടാവും. ഈ പ്രസംഗം ഉടൻതന്നെ ടെലിവിഷനിലൂടെ നാടനീളെ പ്രക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യും. സർക്കാരിന്റെ മിക്ക നയങ്ങളും നടപടികളും ആദ്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുക ഈ പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങളിലാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ രാഷ്ട്രത്തിലെ എല്ലാ ജനങ്ങളും ആഴ്ചതോറും കൂട്ടായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, ഒരേതരത്തിലുള്ള ആദ്യോഗികപ്രസംഗങ്ങൾ കൂട്ടായി കേൾക്കുകയും വേണമെന്നു് നിർബന്ധമാണ് ഇറാനിൽ.

മതാനുശാസനങ്ങൾ പുസ്തകത്തിലുണ്ടായാൽ മതിയെന്നു് ഇമാം ഖൊമൈനി കരുതുന്നില്ല. മദ്യപാനം ഇസ്ലാമിൽ നിഷിദ്ധമാണല്ലോ. ടെഹ്റാൻ നഗരത്തിലെ 'വിജയചത്വര'ത്തിനടുത്തു് പതു കി. മീ. നീളമുള്ള

റോഡിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലായി നാനൂററമ്പതു മദ്യഷാപ്പുകളും 'തിരുമ്മൽ കേന്ദ്രങ്ങളും' (മസാജ് പാർലർ) മുന്പുണ്ടായിരുന്നു. ('തിരുമ്മൽ കേന്ദ്രങ്ങൾ' എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്നത് മിക്കവാറും വ്യഭിചാരകേന്ദ്രങ്ങൾ തന്നെയാണ്.) ഇപ്പോൾ ഇരാനിൽ ഒരൊറ്റ മദ്യഷാപ്പോ 'തിരുമ്മൽ കേന്ദ്ര'മോ ഇല്ല. മദ്യം പൂർണ്ണമായും നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. രാജ്യത്തിനകത്തേക്ക് ആരും മദ്യം കടത്തിക്കൊണ്ടു വരാതിരിക്കാൻ കടുത്ത കാവൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അടുത്ത കാലത്തു് സർക്കാരിന്റെ അംഗീകാരം തരുന്ന തായ് ലാൻഡിൽനിന്നു വന്ന ഒരു പത്രപ്രവർത്തകന്റെ കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന മൂന്നു കപ്പി വിസ്കി, ടെഹ്റാനിലെ വിമാനത്താവളത്തിലെ അധികൃതർ വാങ്ങി, അയാളുടെ കൺമുന്നിൽവെച്ചു കാണയിൽ ഒളിച്ചു കളഞ്ഞു. ലക്ഷകണക്കിനു് ഇരാനികൾക്ക് കടി നിർത്തേണ്ടിവന്നു. എങ്കിലും കടിച്ചു കഴിയു എന്നുള്ളവർക്കുവേണ്ടി ഇപ്പോഴും രഹസ്യമായി കള്ളവാറ്റു് നടക്കുന്നുണ്ടത്രെ. പക്ഷേ, പോലീസ് കണ്ടുപിടിച്ചാൽ പിന്നെ വാറ്റുകാരന്റെ തല അയാളുടെ കഴുത്തിൽ ഏറെസമയം നിലകൊള്ളുകയില്ല.

ഒരു സുന്നി മുസ്ലീം ആയ സദ്രു-ഹാസെന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇറാക്കുമായി ഇരാനു് നാലുവർഷമായി യുദ്ധം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ യുദ്ധത്തിനു രാജ്യമാകെ തയ്യാറെടുത്തിരിക്കുന്നു. സമരമുന്നണികളിൽ സാധാരണ പട്ടാളക്കാരോടൊപ്പം സ്വയംസേവകരായ 'വിപ്ലവ ഗാർഡു'കളും പൊതുവുണ്ട്. യന്ത്രത്തോക്കേന്തിയ വിപ്ലവഗാർഡുക്കളെ ഇരാനിൽ എവിടെയും കാണാം. പാർലമെന്റിലെ അംഗങ്ങൾക്ക് സംരക്ഷണം നൽകുന്നതു് വിപ്ലവഗാർഡുക്കളത്രെ. വിപ്ലവഗാർഡുകൾ അധികവും ഇരുപതുവയസ്സോടടുത്ത പീജേളർ ആണ്. വിപ്ലവത്തിന്റെ ആരംഭിനങ്ങളിൽ ഇവർക്ക് ഏതു വീടുംകേറി പരിശോധിക്കാനും, ആരെയും വഴിയിൽ തടഞ്ഞുനിർത്താനും അധികാരം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. അക്രമസംഭവങ്ങൾ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടതിനെത്തുടർന്നു് ഈ അധികാരങ്ങൾ ഇപ്പോൾ എടുത്തു മാറ്റപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരത്തെ തടയാൻ തിരസ്കരിക്കുന്നു എന്നു കാണിക്കാൻ, പാശ്ചാത്യവസ്ത്രധാരണരീതിയുടെ സവിശേഷതയായ കഴുത്തിലെ 'ടെ' ഇരാനികൾ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. പുരുഷന്മാർ ഏറെക്കുറെ മുഴുവനും താടി വളർത്താൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. പ്രായക്കൂടുതലുള്ള സ്ത്രീകൾ ഒരു 'ചാദർ'കൊണ്ടു് ഉടലാകെ മൂടുന്നു. ചെറുപ്പക്കാരികൾ ഒരു 'സ്റ്റാർഫ്' കൊണ്ടു് തല മൂടിക്കെട്ടുന്നു. പുറത്തിറങ്ങുമ്പോൾ സ്ത്രീകളുടെ മുഖവും കൈപ്പടങ്ങളുമല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും ശരീരഭാഗവും തുറന്നു കിടന്നുകൂടാ. സ്ത്രീകളുടെ വസ്ത്രധാരണം സംബന്ധിച്ച ഈ നിയമം ഇരാനിൽ പാർക്കുന്ന മറ്റൊട്ടു കാർക്കും നിർബന്ധിതമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇരാനിൽ അവശേഷിച്ചിട്ടുള്ള ഇന്ത്യൻ ഡോക്ടർമാരുടെ ഭാര്യമാരും ഇപ്പോൾ തലയടക്കം ശരീരം മുഴുവൻ മൂടുമാറുവേണം വസ്ത്രം ധരിക്കാൻ.

എല്ലാ സർക്കാർ ആഫീസുകളിലും ഹോട്ടലുകളിലും മറ്റു പൊതു സ്ഥലങ്ങളിലും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി ഒരു മുറി ഒഴിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു. ആളുകൾക്ക് നിശ്ചിതസമയത്തു് അവിടെച്ചെന്നു നിസ്കരിക്കാം. ഇമാംഖൊമൈനിയുടെയും മറ്റു നേതാക്കളുടെയും ചിത്രങ്ങൾ എല്ലായിടത്തും പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

യുദ്ധം കാരണം സാധനവില ഇരാനിൽ വല്ലാതെ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും യുദ്ധരംഗത്തുള്ള ഇരാനിയൻ പട്ടാളക്കാർക്ക് എല്ലാ സുഖസൗകര്യങ്ങളും ലഭ്യമാണ്. നല്ല ഭക്ഷണംമാത്രമല്ല, ഐസിട്ടു തണുപ്പിച്ച ലഘുപാനീയങ്ങളും അവർക്കു നൽകപ്പെടുന്നു. ഓരോ ക്യാമ്പിലും പട്ടാളക്കാരോടൊപ്പം മുമ്പു പറഞ്ഞ 'വിപ്ലവഗാർഡു'കളും പാർക്കുന്നു.

ഇവരുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ നേതൃത്വം നൽകാനായി എല്ലായിടത്തും മുല്ലമാരെ ശമ്പളംകൊടുത്തു നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈ ഇറ്റാനെയാകെ ഒരു 'നൈറ്റ്' ക്ലബ്ബ് ആക്കി മാറ്റാൻ യത്നിച്ചപ്പോൾ, ഖൊമൈനി രാജ്യത്തെ ഒരു പള്ളിയാക്കി മാറ്റാൻ ശ്രമിക്കുകയാണെന്നു പറയാറുണ്ട്. 'ബഹായികൾ' എന്ന മതവിഭാഗക്കാർക്ക് ഇറ്റാനിൽ അസഹ്യമായ മർദ്ദനം അനുഭവപ്പെടുന്നതായി അവർ പറയുന്നുണ്ട്. മറ്റു മതസൂനപക്ഷങ്ങളുടെ സ്ഥിതി എന്തെന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടാ. അവരെപ്പറ്റി വളരെയാണും പറഞ്ഞുകേൾക്കാറില്ല.

ഒരു മതം മാത്രമല്ല, ഒരു സമഗ്രജീവിതരീതികൂടിയാണ് ഇസ്ലാം. അലയടിച്ചയരുന്ന യാത്രികവ്യോവസായികപാശ്ചാത്യസഭ്യതയുടെ കടലിന്റെ നടുവിൽ ഒരു തുരുത്തുപോലെ ഒരു ഇസ്ലാമികരാഷ്ട്രത്തിന് എത്ര കാലം നിലനിൽക്കാൻ കഴിയും? അത്തരമൊരു ചെറുരാജ്യത്തിൽ പരിസ്ഥിതികളുടെ സമ്മർദ്ദത്തിനു വിധേയമായി രൂപംകൊള്ളുന്ന ഇസ്ലാമികസംസ്കാരത്തിന്റെ രൂപം ഏതു വിധമായിരിക്കും? ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ആരും ഉത്തരം നൽകുന്നില്ല. അതേസമയം 'ഇസ്ലാമിക ഫണ്ട് മെൻറലിസ്'ത്തിൽ അടിയുറച്ച വിശ്വസിക്കുന്ന ഇമാംഖൊമൈനിക്കു കീഴിൽ ഇറ്റാനും വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾ ലോകമെങ്ങും താല്പര്യം ഉണർത്തുന്നുണ്ട്. ശ്രദ്ധാപൂർവമായ പഠനം അർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണ് ഇറ്റാനിലെ സാമൂഹ്യപരീക്ഷണം. ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെ ഒരു ജനതയെയാകെ മതസഭാചാരത്തിലേക്കു നയിക്കാനുള്ള പരിശ്രമം, ഇന്നത്തെ ഏകലോക കാലഘട്ടത്തിൽ, എത്രമാത്രം ഫലപ്രദമായിരിക്കും?

15. അഹമ്മദീയർ

മതമേതായാലും രാഷ്ട്രം (സ്റ്റേറ്റ്) മതാധിഷ്ഠിതമാവരുത്. മതാധിഷ്ഠിതമായ രാഷ്ട്രത്തിൽ സൂനപക്ഷ മതവിഭാഗങ്ങൾക്കു നേരിടാവുന്ന കെടുതികൾക്ക്, പാകിസ്ഥാനിലെ അഹമ്മദീയവിഭാഗക്കാരുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ദുസ്ഥിതി ഉദാഹരണമാണ്.

അഹമ്മദീയരെ 'കാദിയാനികൾ' എന്നും വിളിക്കാറുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യയിൽപ്പെട്ട കിഴക്കൻ പഞ്ചാബിൽ, 'കാദിയാൻ' എന്ന നഗരത്തിൽ പിറന്ന മിർസാഗുലാം അഹമ്മദ് എന്നൊരാളാണ് 1889-ാ മാണ്ടിൽ അഹമ്മദീയമതവിഭാഗം സ്ഥാപിച്ചത്. താൻ ഇസ്ലാമിലെ ഒരു പ്രവാചകനും, ക്രിസ്തുവിന്റെയും കൃഷ്ണന്റെയും അവതാരവുമാണെന്ന് 1882-ൽ മിർസാഗുലാം അഹമ്മദ് പ്രഖ്യാപിച്ചുവത്രെ. ഏകദൈവ വിശ്വാസം പുലർത്തുകയും, മഹമ്മദ്നബിയെ പ്രവാചകനായി അംഗീകരിക്കുകയും, ഖുറാനിൽ അടിയുറച്ച വിശ്വസിക്കുകയും, മുസ്ലീം ആചാരക്രമങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും, മിർസാഗുലാം അഹമ്മദ് ഒരു പില്ലാല പ്രവാചകനാണെന്നു കരുതുന്നതിനാൽ, അഹമ്മദീയരെ മുസ്ലീങ്ങളായി കണക്കാക്കാൻ യാഥാസ്ഥിതിക മുസ്ലീങ്ങളും, അവരെ തുടർന്ന്, പാകിസ്ഥാൻ സർക്കാറും വിസമ്മതിക്കുന്നു.

പാകിസ്ഥാനെ ശരിക്കുമൊരു 'ഇസ്ലാമികരാഷ്ട്രം' ആക്കുന്നതിനുള്ള പ്രയത്നങ്ങളിൽ മുഴുകിയിരിക്കുകയാണ് അവിടത്തെ സൈനികരേണാധികാരിയായ സിയാ ഉൽഹക്ക്. ഇക്കഴിഞ്ഞ ഏപ്രിൽമാസത്തിൽ സിയാ ഉൽഹക്ക് പാസ്സാക്കിയ ഒരു ഓർഡിനൻസ് പ്രകാരം, തങ്ങൾ മുസ്ലീങ്ങളാണെന്നു മേലിൽ പാകിസ്ഥാനിലെ അഹമ്മദീയർ പറഞ്ഞുകൂടാ.